

Michael

občasník farnosti Staré Město - č.16 - prosinec 2002

BOHU DÍKY, ŽE JSOU NA SVĚTĚ ODVÁŽLIVCI

A TO PŘEDEVŠÍM ODVÁŽLIVCI PRO BOŽÍ VĚCI!

Milí Boží přátelé, být v katolické církvi odvážný a tvůrčí, to už něco znamená! V knihách o dějinách církve se píše o tom, jak po počátečním pronásledování vybudovali křesťané veliké dílo. Ovšem, co je to asi stálo dřiny a jak jim tzv. „slušní lidé“ často házeli klacky pod nohy, to už se nedočteme, ale trochu to tušíme. Vždyť i současná doba je tím poznamenána.

I pro farnost to může být nebezpečný bacil. A možná, že kdyby neproběhly v našem městě komunální volby, jejíž výsledky poznamenají tak důležité období, kdy farníci spolu s občany budují nový kostel, byla by to opět pohodová doba, hodiny a dny setrvačností ubíhající! Ale vycházíme ze skutečnosti! Neškodí trochu rozvířit hladinu poklidných vod! Aby si totiž mnozí z nás (ne-li všichni) uvědomili závažnost okamžiku. Bůh stále pátrá po lidech, kteří nejsou unudění, ale chtějí učinit církev atraktivnější.

ADVENT – další církevní advent v našem životě. Když se chceme v tomto čase skutečně sblížit s Bohem, překontrolujme do hloubky svou duši. Možná, že tam potkáme skutečné nepřátele, kteří se nás snaží vytrvale držet daleko od Pána: pohodlnost, nedostatek nadšení, sklon hledat to, co je lehčí, příjemnější, hledat cestu nejmenšího odporu.... Oči duše slábnou, pokušení šikovně se odvolat na důstojnost lidského rozumu je stále velké. A co „superbia vitae“ – pýcha, povýšenectví. Neklamme se: je to nejhorší zlo a původ všech bludných cest. ADVENT – Pán přichází.. Vždyť jednou to bude advent definitivní, setkání s Pánem definitivní – konečné. Jak se s ním setkat, jak prožít očekávání, jak připravit svou duši?

Bude stále hodně těch, kteří plavou s proudem? Kolik z nás bude tím dobrým „kořením“, či „swingem“ v hudebním tělese církve?

Sestra vincentka Tereza Zukič, Chorvatka, se jednou dozvěděla o zaměstnanci, který pracoval ve firmě na lepidla. Právě tam vyvíjeli složení lepidla, které mělo bohužel jednu jedinou chybu: nelepilo, jen přilnulo. Zatímco šéfové hodili projekt do koše, zamyslel se tento „řadový“ pracovník, zda by toto lepidlo nemohl využít jinak. Ten muž byl totiž vedoucím kostelního sboru, a když zpěváci propásli správný nástup, vždycky se na ně zlobil. Vzal tedy malý proužek té přilnavé lepící pásky a naznačil jím na partiturách místa nástupů různých hlasů. Po zkoušce ji mohl odlepit, aniž listy poškodil. Fungovalo to tak dobře, že si ten muž zhotovil celý bloček takových přilnavých lístků a věnoval ho šéfovi sekretářce. Za hodinu mu zavolala, že potřebuje další bločky. A tento bloček je už tak známý, že se v žádné kanceláři na světě – ani farní – už bez něj neobejdou. Všechno začíná vizí, přemýšlením, zkoušením. Církev samozřejmě není komerční podnik, ale může se z komerční sféry hodně naučit.

V letošním církevním adventu se chceme obohatit dalším svědectvím bratří a sester, kteří zakusili, jak dobrý je Bůh a jak dobrodružný je život s ním. Budeme svědky vstupu do

katechumenátu – tj. období přípravy na křest dospělého. Katechetka Mirka připravuje pro děti adventní soutěž. Bude součástí adventního snažení, kdy naše děti přicházejí s lampičkami na roráty a vystylají Ježíškovi jesličky. Odměny jsou opět nachystány! Naše farnost očekává další dobré nápady. Jsme vděční za tolik darů, kterými Bůh obdarovává druhé a oni přicházejí s různými návrhy. Tak chceme rozvíjet spolupráci.

ADVENT – m.j. výzva ke smíření s Bohem, církví, bližním. Nezapomeňme na přijetí svátosti smíření v této době. Doufám, že i díky tomu se v duši zahojí rány, které vznikly zpřetrháním bratrských a sesterských pout a dojde k uzdravení společenství farní rodiny právě tam, kde byla předtím lhostejnost, neochota, nedůvěra, malá odvaha, egoismus či neláska. Přeji všem, aby v nehlubším nitru své bytosti získali opět svou vnitřní pravdu, pokoj a odhodlání.

BOHU DÍKY, ŽE JSOU NA SVĚTĚ ODVÁŽLIVCI A TO PŘEDEVŠÍM ODVÁŽLIVCI PRO BOŽÍ VĚCI!

Je ovšem těžké být statečný sám. Musíme najít spojence. Musíme vědět, za co se vyplatí bojovat, a být schopni snášet těžkosti. Využijme adventu, vlomme se do smyslu adventu. Kdo je ten, kdo přichází, proč stále přichází, ke komu? Adventu a vánoc se zmocňuje průmysl a obchod, stávají se záležitostmi peněženek. Přeji Ti, ať se Tě raději zmocní Duch svatý!

Otec Miroslav

Jak pokračuje stavba nového kostela?

Dalším krokem při stavbě nového kostela jsou tzv. monolitické konstrukce. Co to je? Železobeton. Celá nosná kostra kostela, počínaje základovými rošty, zbudovanými na již hotových pilotách, nosné sloupy hlavní lodi, podlaha hlavní lodi, která se bude „vznášet“ asi šest metrů nad terénem „Dvorku“, a nahoře, ve výšce patnácti metrů prstenec spojující nosné sloupy a nesoucí kopuli i střechu. Vše ze železobetonu. Dále půlkruhové stěny apsidy – zimmní kaple. Také ze železobetonu. A samozřejmě věže. Skoro čtyřicet metrů vysoké, navíc se dvěma podzemními podlažími, sahajícími osm metrů „dospodu“. Železobetonová základová deska, železobetonové stěny, železobetonové stropy v jednotlivých podlažích.

Zkrátka velmi mnoho, velmi kvalitního železobetonu. Snad každého napadne: „Železobeton? Bude to studené!“ Nebude. Doposud jsem popisoval jenom „kostru“. V projektu je pamatováno i na tepelné izolace.

Soutěž na monolitické konstrukce vyhrála firma SOPOS z Dubu nad Moravou. Většina čtenářů se už s jejich stavbami setkala. Nejbližší jsou v Nedachlebicích a Otrokovicích. Samozřejmě – kaple a kostely.

S touto firmou jsme podepsali smlouvu na první etapu monolitických konstrukcí, na základové rošty kostela a fary a dvě podzemní podlaží věží, po staroměstsky „sklep na štok“.

Firma zahájila práci poslední den v září a pustila se do nejobtížnější části, do „spodků“ věží. Proč? Výkop pro věže tvořil ze strany Památníku Velké Moravy stěnu bezmála osm metrů vysokou, kterou bylo potřeba přednostně zajistit, aby se nám nesunesla a nezasypala výkop s již hotovými pilotami. Rovněž památkářům by se takový sesuv nelíbil.

Kolemjdoucí pozorovatelé nezaznamenávají na staveništi žádný zvláštní ruch. Je to proto, že většinou jsou stavaři „zalezlí“ ve výkopu věží. Práce tam byla zejména ze začátku velmi složitá a namáhavá. Pažit výkop, betonovat, izolovat proti vodě, svařovat ve výkopu armovací sítě z želez tlustých jak palec, kdy musíte každou chvíli přestavět pažící konstrukci, protože Vám začíná překážet ve stavbě – pěkná fuška! A to všechno při nejhorším počasí, jaké letos bylo. Sychravo, déšť, mokro, bláto – jako by se na staveništi „láhlo“.

Ale podařilo se, dnes je vytaženo první podzemní patro věží i se stropem a výkop přestal ohrožovat. Zkrátka, stavaři ze SOPOSu to umí, všechna čest!

Letos bychom chtěli, pokud to počasí dovolí, udělat i to druhé podzemní patro, „aby už bylo vidět i cosi nad zemí“, a hned potom základové rošty.

Protože doposud je práce stavařů velmi „speciální“, není možné, aby ji dělali naši brigádníci. Práce pro brigádníky ale je téměř pořád.

Po přípravě staveniště, kterou jsem vzpomínal minule, je to nyní pomoc stavařům ze SOPOSu při odklizení a čištění použitého bednění, úklidu staveniště a dalších pomocných pracích. Stačí se jen přihlásit u pana stavbyvedoucího Luňáčka. Myslím, že by se ale na brigádách mohly objevit i jiné tváře, než které jsou zde vidět stále. Těm brigádníkům, kteří na stavbě našeho kostela pomohli, srdečný dík. Ty, kteří si k pomoci ještě nenašli čas, srdečně zveme. Větší organizované brigády budou dále vyhledávány při ohláškách po bohoslužbách a zveřejňovány na vývěsce před kostelem. Další vývěska přibude přímo na staveništi.

Ještě se chci zmínit o dalším druhu „pomocníků“ našich spoluobčanů, kteří stavbu našeho kostela chápou poněkud odlišným způsobem. Jedněm říkám „přidáváci“, těm druhým „ubírači“. Také se občas vyskytují na staveništi. „Přidáváci“ jsou ti, kteří si říkají, že vysypat svoje smetí na naše staveniště přijde nejlevněji. A také to udělají. „Ubírači“ jsou zase ti, kteří chodí na staveniště ubírat stavební materiál a říkají si, že to jen přijde levněji, než v obchodě. Těmto nevěnujeme svůj dík, ale svou pozornost a pokud zpozorujeme jejich činnost na staveništi, neváhejme hned zavolat na policii, či faru.

Závěrem: Stavba kostela nám přes všechny obtíže pokračuje. Myslím si, že ty obtíže nikdy nepřestanou. To bychom si potom našeho kostela nevážili.

Neustávejme v projevech vděčnosti našemu Pánu a v prosbách o Jeho přízeň.

František Krivák

Meždugorje – dotek Panny Marie

Meždugorje – zповědnice světa je tak nazývána nejen ve smyslu svátosti smíření, ale k otevření se sebe sama před Ježíšem prostřednictvím jeho Matky.

Toto místo milosti působí zvláštní radostí i silou při modlitbě růžence. Hluběji vnímáme celý život Mariin prožitý v úžasné pokoře, lásce a důvěryplné odevzdanosti se do vůle Boží. Pak pokoj, mír v srdci a zakoušení Boží lásky uschopňuje člověka k rozhodnutí a touze již nežít jinak, než podle příkladu Panny Marie a Ježíše.

Tak, jako každé dítě až po narození uvidí poprvé svou maminku, věřím, že když se budu pevně držet tohoto lana – růžence, i já spatřím svou nebeskou Matku s jejím Synem.

Vladimíra Batůšková

V pondělí 16. 9. 2002 jsem jela s maminkou, babičkou a ostatními poutníky do Medžugorje. Jel s námi i otec Miroslav. Prožila jsem týden plných zážitků u Panny Marie, v krásné přírodě, například: na Podbrdu, Križevaci, ale i u moře. Největší radost jsem měla z toho, že jsem mohla otci Miroslavovi ministrovat v kapli Zjevení a předat Panně Marii všechny prosby, které mně řekli ministranti. V sobotu jsme se vrátili domů. Už jsem se moc těšila na tatínka, Marušku a Martina.

Liduška Němcová

V Medžugorji mě nejvíce oslovila atmosféra v kostele sv. Jakuba při slavení mše svaté, růženci, adoraci Nejsvětější Svátosti a svatého kříže. Byla naplněna produchovnělostí, pramenící z živé přítomnosti Pána Ježíše v eucharistii.

Je zvláštní, že na tomto mariánském místě Panna Maria ustupuje jakoby do pozadí a upřednostňuje a ukazuje tu na svého syna, který nenachází v našem životě místo. Panna Maria nás vybízí, abychom v sobě objevili důstojnost, autenticitu, integritu a ryzost svého lidství, a to dokážeme tehdy, když budeme napodobovat Ježíše. Toho, který všechny tyto atributy v sobě obsahuje. Panna Maria přichází do Medžugorje jako královna míru, a chce, abychom harmonii sjednocenosti našeho lidství, sjednocenosti naší duše, ducha a těla, sjednocenosti časnosti s Věčným, nadpřirozeného s přirozeným, vnášeli do našeho světa naplněného rozpolceností lidských osobností, neschopností smysluplných vztahů, pokoj, mír a Pravdu, a tak přispěli k nastolení míru a spravedlnosti na naší zemi.

V tom vidím poselství Panny Marie v Medžugorje.

Ludvík Hynčica

Růženec Panny Marie

Je název nového apoštolského listu papeže Jana Pavla II vyhlášeného 16. října 2002. Zároveň prohlásil rok od letošního října, který končí říjnem roku 2003 **Růžencovým rokem**.

Modlitba růžence ve stávající formě zachycuje pouze některá z mnohých tajemství Kristova života. Pro plné odhalení tajemství Kristova života navrhuje papež začlenit do tradiční osnovy růžence dodatek zahrnující *tajemství Kristova veřejného života od křtu až do událostí spojených s jeho umučením*.

Tato nová tajemství obsahují důležité období konečného Božího zjevení z veřejného Ježíšova života a byla označena jako tajemství světla: "Pokud jsem na světě, jsem světlo světa" (Jan 9,5). Zahrnují Ježíšův křest v Jordánu při kterém byl prohlášen milovaným Synem svého Otce a Ježíšovo oznámení o příchodu Božího království o kterém vydává svědectví svými činy a vyhláší jeho požadavky.

Cílem nových tajemství je nové oživení zájmu o křesťanskou spiritualitu a růženec se může stát branou do hlubin Kristova srdce překypujícího radostí, světlem, bolestí i slávou.

Jednotlivé události Kristova života zaznamenané v evangeliích, září tajemstvím, která přesahují naše poznání a proto je kladen důraz pro církev třetího tisíciletí „zajet na hlubinu“ a znamená to schopnost křesťanů dosáhnout prohloubeného poznání tajemství Ježíšova života v celém jeho bohatství.

Nová forma růžence je „souhrnem evangelia“ a má následující členění:

- Radostná tajemství – připomínají vtělení a skrytý život Krista
- Tajemství světla – zaměřeny na významné události Ježíšova veřejného života
- Bolestná tajemství – se soustřeďují na bolestné Kristovo umučení
- Slavná tajemství – oslavují vzkříšeného Krista a posmrtný život Panny Marie

Úvod do růžence světla:

- (...) Ježíš, který ať je světlem našeho života
- (...) Ježíš, který ať nás uzdravuje milosrdnou láskou
- (...) Ježíš, který ať nás vede k sobě do věčné slávy

Znění nových tajemství modlitby růžence – tajemství světla:

1. (...) Ježíš, který byl pokřtěn v Jordánu
2. (...) Ježíš, který zjevil v Káně svou božskou moc
3. (...) Ježíš, který hlásal Boží království a vyzýval k pokání
4. (...) Ježíš, který na Hoře proměnění zjevil svou slávu
5. (...) Ježíš, který ustanovil eucharistii

Svatý Otec v tomto listu doporučuje následující volbu tajemství modlitby růžence:

- radostná tajemství: v pondělí a v sobotu
- tajemství světla: ve čtvrtek
- bolestná tajemství: v úterý a v pátek
- slavná tajemství: ve středu a v neděli

a jeho přáním také je, aby se „Sláva Otci...“ v růženci světla vždy zpívalo.

V závěru apoštolského listu papež zve k této modlitbě všechen Boží lid – sestry a bratry každého stavu i pokročilého věku, křesťanské rodiny, nemocné a také mládež. „Vezměte

růženec s důvěrou opět do rukou a objevte tuto modlitbu ve světle Písma, v souladu s liturgií a v kontextu každodenního života.“ Očekává od nás, že jeho výzva se setká s naším přijetím.

František Foltýnek

Konference hnutí a nových komunit v církvi ČR

V plzeňské diecézi v klášteře premonstrátů v Teplé u Mariánských Lázní se během druhého listopadového víkendu konala třetí konference laických hnutí a komunit.

Zástupci šestnácti církevních společenství ČR jednali a diskutovali o možnostech jak v současné době předávat víru. Setkání probíhalo v duchu motto vybraného z prvního listu sv. Petra: „Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako Pánu a buďte připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje, ale ovšem s jemností a skromností.“

Konferenci pořádala Sekce hnutí a komunit při radě laiků České biskupské konference. V průběhu jednání byly vyměňovány zkušenosti s předáváním víry, společně se hledali potřeby dnešní doby a odpovědi na otázky se kterými se katolíci setkávají v sekularizované společnosti. Ve 12 skupinkách se probíraly problémy a otázky sdílení a předávání víry ve městě, na venkově, v rodinách a mezi dětmi a mládeží. Bylo shromážděno značné množství zkušeností, námětů, podnětů a návrhů. Výsledky z jednání a práce skupin budou nabídnuty církvi i plenárnímu sněmu.

V přednáškové části sněmu P. A. Opatrný přednesl téma o víře a evangelizaci v kontextu dnešní společnosti. Zaměřil se na nutnost prohloubení osobní víry a v sekularizované společnosti ob stojí věřící jen s pevnou hlubokou vírou, doslova ten, který je zamilován do Krista. Jen taková víra se může předávat.

Biskup Mons. Radkovský ve svém příspěvku hovořil o situaci církve ve své diecézi a možnostech její pastorace. Dr. Libor Prudký seznámil s výsledky sociologických průzkumů o stavu náboženství v naší společnosti. Pro zajímavost – zápasů v kopané se v ČR v neděli účastní asi 288 tisíc lidí. Nedělních bohoslužeb se v ČR se účastní 450 až 480 tisíc věřících. Přesto jsme přirovnáváni ke spolku zahrádkářů.

Po dobu trvání konference vládla atmosféra vzájemného porozumění, jednoty, hluboké víry a velké snahy posílit a obnovit víru v našem národě.

František Foltýnek

Láska v písních královny Abizag

„Lásku neuhásí ani velké vody a řeky ji nezaplaví...“

V pondělí 18. 11. 2002 se v sále Reduty v Uh. Hradišti uskutečnil pořad „Písně královny Abizag“. Byly to zhudebněné básně a verše básníka bolesti, ale hlavně naděje – v 60-tých letech perzekuovaného kněze a kapucínského mnicha P. Jiřího Jana Víchý, který si ve svých verších vybral věčné slovo – LÁSKA.

Námětem tohoto pořadu byla láska v biblických textech, které nás i po staletí oslovovaly svojí nadčasovostí a současně i přítomností výrazů a vyjádření krásy zamilovanosti.

Celý pořad byl oslavou křesťanského stylu života tohoto kněze a svojí sugestivností zaujal nejen mě. Příkladem byl velký potlesk i to, že po skončení, lidé sedící v křeslech očekávali další pokračování této úchvatné chvíle.

František Gottwald

Tip na vánoční dárek pro naše děti:

Jaroslav Olšava – Vánoční pohádky a povídky - cena 100 Kč.

Možnost zakoupení v sakristii.

Předvánoční zpovídání

Kostel sv. Michaela St. Město – pátek 20. 12. 2002 od 15 – 18 hod. Zpovídat bude O. Josef Honka z Jalubí. V ostatní dny bude zpovídat O. Miroslav vždy půl hodiny přede mší svatou.

Od pondělí 16. 12. 2002 do úterý 24. 12. 2002 (kromě neděl), vždy od 8 – 11 hod. ve farní kostele sv. Františka Xaverského a od 15 – 17 hod. v klášterní kostele Zvěstování Panny Marie.

Veškerá hodnota pokání spočívá v tom, že nás znovu vrací do stavu Boží milosti a poutá nás k Bohu v důvěrném a velkém přátelství. Cílem a účinkem této svátosti je tedy **smíření s Bohem**.

Neváhejte a přijďte

- ✓ 7. 12. 2002 od 9 hod do 12 hod proběhne v arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži „Den otevřených dveří“. Vhodné především pro nadané žáky 7. a 9. tříd základních škol
- ✓ 7. 12. 2002 od 9 hod. se koná předvánoční úklid v kostele
- ✓ 7. 12. 2002 při mši svaté v 17 hod.: přijetí Blanky Jagošové do katechumenátu
- ✓ 8. 12. 2002 v 16 hod. se v našem kostele sv. Michaela koná adventní koncert sboru SZeŠ a gymnázia pod vedením Miroslavy Rohelové. Vstupné dobrovolné
- ✓ 14. 12. 2002 ve 13.30 hod. bude sloužit mši sv. arcibiskup Jan Graubner v kapli v Ústavu sociální péče na Kopánkách. Při této příležitosti bude kaple požehnána. Jste srdečně zváni!
- ✓ Centrum pro rodinný život v Olomouci nabízí službu Pastorálně – terapeutického poradenství v prostorách Centra pro rodinný život v Olomouci. Obracet se mohou lidé, kteří potřebují pomoc v problémech: víry, náboženství, sekt, nebo s psychickými problémy či s depresemi. K dispozici bude zájemcům MUDr. Jitka Krausová, která je psychiatrička - bývalá primářka psychiatrického oddělení v Ostravě, nyní působící jako představená Institutu díla blažené Zdislavy, známých jako „zdislavky“, jehož ústředí je v Litoměřicích. Nejbližší termíny pro objednání jsou: od 16. 12. – 18. 12. 2002.

- ✓ Adresa: Centrum pro rodinný život, Biskupské nám. 2, 772 00 Olomouc, tel. 585 500 250 – 253.

- ✓ 23. 12. 2002 od 9 hod. můžeme pomoci při vánoční výzdobě kostela.